

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

XIX. S. Pontanus. Anno Christi 233. Alexandri Imperatoris 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

ne, pondere, pulchritudine, ignota etiam
vaforum qualitate. *Cui virgo illi dixit :*
Hæc Petri Apostoli ministeria sunt.

XIX.

S. PONTIANUS.

ANNO CHRISTI 233.

ALEXANDRI IMPERATORIS 10.

PONTIANUS Calpurnii filius Bar. an. 233. §. 4.
Romanus anno 233. ante diem Bar. ad an. 237. §. 1. 10. Pag. an. 235. §. 5.
VIII. Kal. Julii Pontifex declaratus
est. Hunc non tam Christianæ Re-
ligionis, quàm objecti falsi criminis
causâ, unâ cum Hippolyto Presby-
tero in Buccinam Insulam Alexan-
der Imperator relegavit. (1) Id ut
magis credam, facit ejusdem Prin-
cipis animus à Christianis minimè
alienus, ejusque familia Christianis
referta. Verùm Alexandro è vivis
sublato, Maximinus, qui post ipsum
tenuit Imperium, gravi odio suscen-
sus adversus familiam Alexandri, in
qua plerique erant Christiani, persecu-
tione excitatâ solos Ecclesiarum Antisti-
tes, utpote Evangelica prædicationis au-
ctores, interficere jussit. (2) Hæc sexta
est.

est, & ab summo totius Ecclesiæ Antistite initium sumpsit. Eodem siquidem anno 237. XIII. Kal. Decembris Pontianus Maximini jussu virgis usque ad necem cæsus, diem explevit supremum *anno quarto, mense quarto, die quinto & vicesimo*, quàm Pontificatum susceperat. Ejus corpus Romam translatum in Cœmeterio Callisti sepultum est. (3)

ANNOTATIONES.

(1) Buccina insula adjacet Sardinia ad oram Orientalem, & indigenis dicitur *Isola del Tavolato*.

(2) Eusebius lib. 6. Hist. Ecc!. cap. 28.

Baronius ad an. 237. §. 5. *Sextam hanc Orosius, & Augustinus persecutionem appellant: at licet brevis, vehemens tamen fuit atque seva: non modò enim Præsules, sed & clericos Ecclesiarum à Maximino vexatos Severus tradit* lib. 2. Hist. sacrae cap. 32. ubi tamen hanc inter Ecclesiæ persecutiones non recenset.

Ruinartus Præfat. in Acta Martyrum §. 3. num, 49. *Porro etsi, teste Eusebio, solos Ecclesiarum Antistites interfici Maximinus jusserit, ita tamen in aliquibus provinciis grassabatur ista persecutio, ut ceteri etiam Christiani ad necem raperentur.*

Id

Id in Cappadocia sub Sereniano præside contigisse certò discimus ex S. Firmiliani epistola ad S. Cyprianum, quæ est inter Cyprianicas 75. . . . Hanc persecutionem triennio integro, quo Maximinus imperavit, perdurasse innuit Eusebius lib. 6. cap. 28. disertèque affirmat Rufinus lib. 6. Historia cap. 19. Tribus annis à Maximino persecutione commotâ, in quibus finem & persecutionis fecit, & vitæ. Hanc tamen vix unico anno savisse contendit Dodwellus, sed perperam, ut egregiè probat doctissimus Antonius Pagius ad an. 235. & 238. Tam verò crudelis fuit Maximinus, ut, Julio Capitolino teste, illum alii Cyclopem, alii Bufiridem, alii Scironem, nonnulli Phalarim, multi Typhonem vel Gygem vocarent.

† (3) Bona lib. 2. Ker. Liturgic. cap. 2. §. 5. Confessionem, quâ nunc utitur Romana Ecclesia, Pontianum Papam sive Damasum instituisse ajunt plerique recentiores, quorum assertio sine legitimo teste nullius apud me ponderis est. Non dubito, quin aliqua formula generalis Confessionis antiquissima sit & Apostolica Traditionis, sed hanc specialem, quæ hodie in usu est, Pontiano vel Damaso assignare, tacentibus hæc de re priscis scriptoribus, non audeo.

